

1) Jeżeli na pytanie trzecie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy art. 2 ust. 14 i art. 15a dyrektywy 96/61 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może ustanowić różne wymogi w odniesieniu do prawa do kontroli sądowej z tym skutkiem, że małe, zorganizowane na płaszczyźnie lokalnej stowarzyszenia ochrony środowiska uprawnione do udziału w postępowaniu w sprawie decyzji dla przedsięwzięć, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, w dziedzinie, w jakiej działa stowarzyszenie nie mają prawa do wniesienia odwołania w rozumieniu art. 15a dyrektywy 96/61, ponieważ liczą sobie mniej członków niż minimum wymagane prawem krajowym?

- (¹) Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. 1985 L 175, s. 40).
- (²) Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. 1996 L 257, s. 26).

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-28/09)

(2009/C 69/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver, A. Alcover San Pedro i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez ustanowienie zakazu uczestnictwa w ruchu na części autostrady A12 dla samochodów ciężarowych o masie całkowitej przekraczającej 7,5 ton, transportujących określone towary, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 28 WE i 29 WE;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ustanowienie zakazu uczestnictwa w ruchu na części autostrady A12 dotyczącego samochodów ciężarowych transportujących określone towary, o masie całkowitej przekraczającej 7,5 ton, należy uznać za środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym, a przez to za środek niezgodny z art. 28 i 29 WE. Sporne środki nie są ani odpowiednie, ani konieczne dla poprawy jakości powietrza na autostradzie A12, wymaganej przez prawo wspólnotowe, ponieważ środki te nie mają ani jasnego celu, ani też nie uwzględniają możliwości zastosowania środków mniej restrykcyjnych, takich jak stałe ograniczenie prędkości lub zakaz uczestnictwa w ruchu uzależniony od poziomu emisji. Ponadto pozwana nie udowodniła, że istnieje inna odpowiednia alternatywa dla transportu drogowego.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-42/09)

(2009/C 69/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i E. Vesco, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/45/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw marynarzy wydawanych przez państwa członkowskie oraz zmieniającej dyrektywę 2001/25/WE, a w każdym razie nie informując Komisji o ustanowieniu takich przepisów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy 2005/45/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r.

(¹) Dz. U. L 255, s 160.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 19 listopada 2008 r. w sprawie T-404/05 Republika Greka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 29 stycznia 2009 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-43/09 P)

(2009/C 69/53)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: Charalambos Méidanis i M. Tassopoulou)

Druża strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uwzględnienie niniejszej skargi jako zasadnej;
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, wydanego w dniu 19 listopada 2008 r. w sprawie T-405/05 Republika Greka przeciwko Komisji, który jest przedmiotem niniejszej skargi.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyroku wydanym w dniu 19 listopada Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich oddalił skargę w całości.

W uzasadnieniu odwołania od powyższego wyroku Republika Grecka powołuje trzy zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd pierwszej instancji dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował prawo wspólnotowe dotyczące uprawnień Komisji *ratione temporis* w zakresie stosowania w danym przypadku korekt finansowych, oraz że wyrok ten został opatrzony wewnętrznym sprzecznym uzasadnieniem.

Zarzut drugi opiera się na argumente, zgodnie z którym Sąd dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował prawo wspólnotowe jeśli chodzi o zasadę niedziałania prawa wstecz w odniesieniu do przepisów dotyczących obwieszczeń, oraz argumente, iż uzasadnienie wyroku jest w tym zakresie wewnętrznym sprzeczne.

Zarzut trzeci odwołuje się do fakty naruszenia zasad proporcjonalności prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-44/09)

(2009/C 69/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek, M. Karanasou-Apostolopoulou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/113/WE (¹) z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, a w każdym razie nie powiadamiając o tych środkach Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/113/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 21 grudnia 2007 r.

(¹) Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.